

[Poul Antonsen.]

lig erkendelse, at et statsbudget, der balancerer, hvor der ikke er noget kasseoverskud, er et budget, som har en ekspansiv virkning på økonomien. Vi må derfor gå ud fra, at som forslaget foreligger — jeg ved godt, at der siden er sket ting — må der nærmest regnes med en ekspansiv virkning fra det foreliggende finanslovsforslag. Og da det er tilfældet, synes jeg, at det er lidt af en tilsnigelse at sige, som det gøres i ministerens fremsættelsestale, at man fastholder en stram finanspolitik. Et budget, der balancerer, er ikke udtryk for en stram finanspolitik.

Dertil kommer yderligere, som det også har været nævnt her i dag, at vi har haft en ekstra virkning i det forløbne år i kraft af momsen. Det er jo noget, ministeren også selv har været inde på flere gange i det forløbne år, at i det år, hvor momsen sættes i kraft, hvor kunder indbetaler penge til de handlende, finder der en vis opugning af købekraft sted, selv om ikke hele denne købekraft ender i statskassen i det pågældende finansår. Det er en virkning, vi kun får én gang, det er en virkning, der kun har foreligget i det finansår, der nu nærmer sig sin afslutning, det er ikke en virkning, vi kan regne med i det følgende finansår, så her er der altså en betydelig svækkelse af finanspolitikken, og da det beregnede kasseoverskud også er mindre end det, vi får i indeværende år, bliver der altså alt i alt tale om en svagere finanspolitik end i det år, vi er inde i nu.

Vi er også inde i en periode med stigende betalingsbalancevanskeligheder. Vi har netop for nylig set de nyeste handelsstatistik-tal og heri set en meget kraftig stigning i importen. Det tyder måske på, at købekraften er meget stor her i landet. Der kan også være en anden forklaring. Medvirkende til, at der har været denne kraftige import her i de sidste måneder af året, kan være, at man har forringet afskrivningsreglerne for maskiner til 15 pct. for nye maskiner, medens man kun har forringet dem til 28 pct. for lagre. Virksomheder, der har overskud, kan derfor måske i øjeblikket være i den situation — jeg nævner det blot som en mulighed — at de siger: vi har haft overskud, vi vil gerne have udjævnet vore

indtægter, vi vil gerne have afskrivningsmuligheder; vi udsætter anskaffelsen af den maskine, der måske ellers kunne have givet øget beskæftigelse, og fylder i stedet for op på vore lagre, for dem kan vi afskrive 28 pct. på, maskinen kan vi kun afskrive 15 pct. på. Det er et farligt forhold, som jeg før har påpeget, og som jeg mener kan være én af forklaringerne på den meget kraftigt stigende import, vi har i øjeblikket.

Jeg må konkludere derhen, at som tingene udvikler sig, er der tegn på, at finansministeren har ret i sin betragtning i fremsættelsestalen om, at der er brug for en stram finanspolitik, men der er desværre ikke i finanslovsforslaget beviset for, at det virkelige er en sådan stram finanspolitik, der føres. Det er en farlig politik; hvis der igen i for høj grad lades stå til, vil vi igen komme i den situation gang på gang at måtte gribe ind med finanspolitiske kriseforanstaltninger og kan måske en gang imellem også blive drevet ud i den situation, at vi igen må devaluere. Det er i ingens interesse, at dette sker. Det er i alles interesse, at vi har en jævn vækst, men det er ikke i nogens interesse, at denne vækst først og fremmest skal bæres fremad af, at vi har væsentlig kraftigere stigninger i lønninger og priser her i landet, fordi det hindrer væksten på længere sigt. Det gør det vanskeligere for os at sikre den fremgang, som befolkningen med rette må kræve af regering og folketing at der sørges for.

Knud Hertling: Den udbygning af Grønland, der har været i gang siden begyndelsen af 50'erne, har kostet og koster fortsat de danske skatteydere betydelige beløb. Til trods herfor er det rart at mærke, at ikke blot alle politiske partier her i folketinget er enige om en fortsættelse af denne udvikling, men at denne opfattelse også deles af det danske folk som helhed.

Jeg er i den heldige situation, at jeg stort set er tilfreds med den andel, vi i Grønland har udsigt til at få som finanslovbevilling i det kommende finansår. Heller ikke vi i Grønland har kunnet undgå at mærke stramningen i dansk økonomi. Vi har måttet se de ønskelige bevillinger skåret ned med ca. 45 mill. kr., altså regulære nedskæringer af ønsker, der i og for sig er absolut nødven-